

РЕШЕНИЕ

№ 31519

гр. София, 09.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в
публично заседание на 23.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разглежда дело номер **414** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на юрк. Д. Т., като пълномощник на „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ №Ж-317/25.11.2025г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД или Комисията). С оспорвания административен акт, на основание чл.38, ал.2 и ал.3 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във вр. с §44, ал.1 от Преходните и Заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за защита на личните данни (ПЗР ЗИД ЗЗЛД), обн. ДВ, бр.17/2019г., Комисията: 1) Обявява за неоснователна жалба с рег. №Ж-317/21.07.2017г., подадена от Б. А. срещу „Топлофикация София“ ЕАД за нарушение на чл.42, ал.8 ЗЗЛД (отм.) – в частта ѝ за отказ от съдействие на КЗЛД във връзка с контролните ѝ правомощия.; 2) Обявява за неоснователна жалба с рег. №Ж-317/21.07.2017г., подадена от Б. А. срещу „Топлофикация София“ ЕАД – в частта ѝ насочена срещу обработването на личните данни на А., съдържащи се в документ за собственост – Нотариален акт (НА) №153, том LX, нот. дело №11696/1997г. за дарение на недвижим имот в [населено място], изразяващо се в събирането и разпространението им пред съда, чрез снабдяването с НА за имота и прилагането му към искиви молби, предявени от дружеството, с цел ангажиране на доказателства за собственика на топлоснабден имот, за който се дължат суми за потребена топлинна енергия.; 3) Обявява за основателна жалба с рег. №Ж-317/21.07.2017г., подадена от Б. А. срещу „Топлофикация София“ ЕАД - в частта ѝ, насочена срещу липса на произнасяне по заявления по чл.29 ЗЗЛД (отм.), депозирани пред дружеството от господин А. под вх. №, № Г-11444 и Г-11447 от 23.05.2017г.; 4) Обявява за основателна жалба с рег. №Ж-317/21.07.2017г., подадена от Б. А. срещу

„Топлофикация София“ ЕАД - в частта ѝ, насочена срещу съхранението на НА №153, том LX, нот. дело №11696/97г. за дарение на недвижим имот, за нарушение на принципа за „свеждане данните до минимум“, закрепен в разпоредбата на чл.5, §1, б. „в“ от Общия регламент относно защитата на данните.; 5) На основание чл.42, ал.7 ЗЗЛД (отм.) налага на „Топлофикация София“ ЕАД административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 (две хиляди) лева за нарушение на чл.29 ЗЗЛД (отм.); 6) На основание чл.58, §2, б. „г“ ОРЗД издава на „Топлофикация София“ ЕАД, разпореждане за физическото преустановяване на съхранението на НА №153, том LX, нот. дело №11696/97г. за дарение на недвижим имот.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваното Решение, като постановено в нарушение на процесуалния и на материалния закон. Поддържа, че организацията и управлението на документооборота и деловодната дейност в „Топлофикация София“ ЕАД се осъществяват по реда на утвърдени в дружеството Вътрешни правила и на основание действащите нормативни актове, които регламентират дейността на администратора на лични данни. Твърди, че исканията, подадени от заинтересованата страна Б. А. от 23.05.2017г. с вх. №, № Г-11444, Г-11447, са били регистрирани в деловодната система на дружеството, обработени и системно проследени в Системата за управление на документооборота и работния поток „Eventis R7“. Сочи, че отговорите на подадените от А. искания са били изготвени и изпратени до заявителя на 06.06.2017г., което според него доказва, че дружеството, в качеството му на администратор на лични данни, е изпълнило задълженията си по чл.29 ЗЗЛД (отм.). На това основание оспорва и наложената на „Топлофикация София“ ЕАД имуществена санкция в размер на 2000 (две хиляди) лева за неизпълнение на задължението по чл.29 ЗЗЛД (отм.). Смята, че при налагане на имуществената санкция Комисията е нарушила императивните разпоредби на чл.83, §2 във вр. с §3 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Регламент (ЕС) 2016/679), тъй като не е разгледала всички елементи на нарушението, което не е било извършено в условията на умисъл или небрежност. Намира за необоснован и оспорва извода на КЗЛД, че в качеството му на администратор на лични данни дружеството е нарушило принципа за „свеждане на данните до минимум“, установен в чл.5, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679. Претендира, че между „Топлофикация София“ ЕАД и Б. А. е налице висящо исково производство по гр. дело №754/2024г. на Софийски районен съд (СРС) във връзка с което съхраняването на НА за собственост на заинтересованата страна е законосъобразно и необходимо за защита на правата и законните интереси на дружеството. Позовава се на нормата на чл.17, §3, б. „д“ от Регламент (ЕС) 2016/679 която изрично предвижда възможност администраторът да откаже да заличи лични данни на субекта на данни, когато това е необходимо за установяването, упражняването и защитата на правни претенции. Чрез процесуалния си представител юрк. Д. Т. моли съда да отмени Решение №Ж-317/25.11.2025г. и да осъди ответника за разноски, включително за юрисконсултско възнаграждение. Не представя списък на разноските.

Ответникът – КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. Д. Г. поддържа, че процесното Решение е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за отмяна. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - Б. Г. А., оспорва жалбата. Лично и чрез процесуалния си представител адв. А. М. поддържа, че оспорваният акт е законосъобразен, в частта по т.3 - т.6, и не са налице основания за неговата отмяна. Намира, че размерът на санкцията наложена на „Топлофикация София“ ЕАД, е занижен. Претендира да му бъдат присъдени разноски по водене

на делото пред настоящата инстанция, списък за които представя.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление вх. №Г-1444/23.05.2017г. Б. А. е поискал от управителя на „Топлофикация София“ ЕАД да получи достъп до отнасящи се до него лични данни, на основание чл.26 и чл.28 ЗЗЛД (отм.): а) да потвърди дали отнасящи се до заявителя А. лични данни се обработват от „Топлофикация София“ ЕАД и ако има такива, изчерпателно да бъдат изброени в отговора – напр. име, фамилия, ЕГН, адрес и др.; б) да посочи основанията по чл.4, ал.1 ЗЗЛД и целите на съхраняване и обработване на негови лични данни от „Топлофикация София“ ЕАД; в) да уведоми заявителя за категориите данни и за получателите или категориите получатели – трети юридически и/или физически лица (ЮЛ, ФЛ), на които са били разкрити негови лични данни и дали за това има негово писмено съгласие. З. е поискал информацията да му бъде предоставена в писмен отговор в разбираема форма и в законоустановения срок (л.170). В същия инициативен документ А. е направил и волеизявление, че до доказване на законово основание за съхранение и за обработване на негови лични данни (напр. договор за продажба на топлинна енергия), забранява на администратора „Топлофикация София“ ЕАД да съхранява и използва личните му данни като заличава съществуващите. Поискал е също, в случай, че негови лични данни са били предоставени на трети юридически лица, последните да бъдат уведомени да ги заличат.

След като не е получил отговор в предвидения в ЗЗЛД 14-дневен срок (чл.32, ал.1, отм.) А. е сезирал КЗЛД с искане да издаде на „Топлофикация София“ ЕАД задължително предписание и да наложи на администратора санкциите, предвидени в чл.42, ал.1, ал.7 и ал.9 ЗЗЛД (Сигнал рег. №Ж-317/21.07.2017г.).

С Решение №Ж-317/17 от 19.01.2018г. Комисията: 1) Обявява жалба с рег. №Ж-317/21.07.2017г. подадена от Б. А. срещу „Топлофикация София“ ЕАД за неоснователна в частта, с която се претендира незаконосъобразно обработване на личните данни на подателя на жалбата, изразяващо се в снабдяване на дружеството с нотариален акт (НА) за топлоснабдения имот, за който е доставяло топлинна енергия при наличието на облигационни отношения с жалбоподателя.; 2) Обявява жалба с рег. №Ж-317/21.07.2017г. подадена от Б. А. срещу „Топлофикация София“ ЕАД за основателна в частта, която е насочена срещу липса на произнасяне в срок по заявление по чл.29 ЗЗЛД.; 3) На основание чл.38, ал.2 и чл.42, ал.7 ЗЗЛД, налага на „Топлофикация София“ ЕАД административно наказание – имуществена санкция в размер 1000 (хиляда) лева, за това, че в качеството си на администратор на лични данни, не се е произнесло в срок по заявление по чл.29 ЗЗЛД, подадено от Б. Г. А..

Този административен акт е бил оспорен от жалбоподателя А. и от ответната „Топлофикация София“ ЕАД във вр. с което пред Административен съд София – град (АССГ) е било образувано адм. дело 2003/2018г. С Решение №5460/25.08.2018г. съдът е ОТМЕНИЛ Решение №Ж-317/19.01.2018г. на КЗЛД и е изпратил преписката на Комисията за ново произнасяне по жалбата на Б. А. с вх. №Ж-317/21.07.2017г. в съответствие с дадените указания по тълкуването и прилагането на закона. Съдебният акт по адм. дело 2003/2018г. е влязъл в сила на 30.06.2020г. след като е бил потвърден с Решение №8477 на Върховния административен съд (ВАС), състав на Пето отделение по адм. дело №13966/2018г.

След възобновяване на административното производство, с Решение по Протокол №38/19.06.2025г., Комисията е насрочила жалбата с рег. №Ж-317/21.07.2017г. за разглеждане по същество в открито заседание с призоваване на страните. С писмо изх. №Ж-317^{#17}/09.07.2025г. на ответника „Топлофикация София“ ЕАД е дадена възможността да изрази становище по жалбата и

в съответствие с указанията на съда по тълкуването и прилагането на изрично му е указано за кои факти и обстоятелства следва да ангажира доказателства.

В отговор ответното дружество е представило писмено становище и писмени доказателства за установяване на твърдените от него обстоятелства (вх. №Ж-317^{#18}/18.07.2025г., л.96-122).

Становище е представил и подателят на жалбата Б. А. (л.95).

На 24.09.2025г. е проведено открито заседание на Комисията с участие на страните и след обсъждане е постановено процесното Решение.

За установяване на спорните факти по делото са приети относими писмени доказателства, които съдът ще обсъди при формиране на правните изводи: Молба – декларация от Б. Г. А. с вх. №ТО9198/02.10.2002г.; Декларация от Б. Г. А. от 02.09.2002г.; Писмо с изх. №Г-11444, Г-11447/06.06.2017г. от „Топлофикация София“ ЕАД; Общи условия за продажба на топлинна енергия от „Топлофикация София“ ЕАД на потребители за битови нужди в [населено място] и Наредба за топлоснабдяването; Искова молба до Софийски районен съд (СРС) от „Топлофикация София“ ЕАД срещу Б. Г. А.; Писмо от Агенцията по вписванията с изх. №94-00-563/30.09.2019г.

При така установените факти съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, в частта по т.3, т.4, т.5 и т.6 от Решение №Ж-317/25.11.2025г. В тези части оспорваният акт непосредствено засяга законни интереси на жалбоподателя „Топлофикация София“ ЕАД и създава за него задължения. Подадена е в преклузивния срок за оспорване срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.38, ал.8 ЗЗЛД.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Решение №Ж-317/21.07.2017г. е постановено от компетентен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.38, ал.3 във вр. с чл.10 ЗЗЛД. Видно от приетия и неоспорен по делото Протокол №56/24.09.2025г. Комисията, в качеството ѝ на колегиален орган, е постановила процесното Решение при наличие на необходимия кворум и мнозинство, съгласно чл.8, ал.6 и ал.7 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация (редакцията ДВ, бр.38/2023г.).

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени по смисъла на чл.146, т.3 АПК и да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Процесното Решение е постановено в съответствие с материално-правните норми и с целта на закона за гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните (чл.1, ал.3 ЗЗЛД).

Към релевантния момент – м. май 2017г., правата на физическите лица – субекти на данни и средствата за тяхната защита, са регламентирани в Глава пета на ЗЗЛД (отм., ДВ бр.17/26.02.2019г.). С нормата на чл.26, ал.1 ЗЗЛД (отм.) е установено правото на всяко физическо лице на достъп до отнасящи се до него лични данни. При упражняване на това свое право физическото лице може по всяко време да поиска от администратора на лични данни да му предостави безплатно: а) потвърждение за това, дали отнасящи се до него данни се обработват, информация за целите на това обработване, за категориите данни и за получателите или

категориите получатели, на които данните се разкриват; б) съобщение до него в разбираема форма, съдържащо личните му данни, които се обработват, както и всяка налична информация за техния източник;

в) информация за логиката на всяко автоматизирано обработване на лични данни, отнасящи се до него, поне в случаите на автоматизирани решения по чл. 34б (чл.28, ал.1 и ал.2 ЗЗЛД, отм.). В чл.28а ЗЗЛД е регламентирано правото на физическото лице да поиска по всяко време от администратора да заличи, коригира или блокира негови лични данни, обработването на които не отговаря на изискванията на този закон, както и да уведоми третите лица, на които са били разкрити личните му данни, за всяко заличаване, коригиране или блокиране, извършено в съответствие с т.1, с изключение на случаите, когато това е невъзможно или е свързано с прекомерни усилия.

Редът за реализиране на правото на достъп и правата на заличаване, коригиране или блокиране на лични данни са регламентирани в чл.29 и чл.30 ЗЗЛД и се осъществяват чрез отправяне на писмено заявление до администратора, подадено лично или чрез изрично упълномощено лице и със съдържание, отговарящо на изискванията на чл.30, ал.1 ЗЗЛД. Формите в които може да бъде дадена поисканата информация са посочени в чл.31, ал.1 ЗЗЛД, като в ал.3 е установено задължение за администратора на лични данни да се съобрази с предпочитаната от заявителя форма на предоставяне на информацията по чл.28, ал.1. Съгласно чл.31, ал.2 ЗЗЛД физическото лице има право да поиска и копие от обработваните негови лични данни на предпочитан носител или по електронен път, освен в случаите, когато това е забранено от закон.

Срещу правото на физическото лице на достъп до отнасящи се до него лични данни стои насрещно задължение на администратора да се произнесе по отправеното до него искане в 14-дневен срок, но не по-късно от 30 дни, като приеме решение за предоставянето на пълна или частична информация по чл. 28, ал.1 на заявителя или мотивирано да откаже предоставянето ѝ (чл.32, ал.1 – ал.3 ЗЗЛД). Когато администраторът е бил сезиран с искане за заличаване, коригиране или блокиране на лични данни, той е задължен да вземе решение и да извърши съответното действие или мотивирано да откаже извършването му, в 14-дневен срок. В същия 14-дневен срок администраторът следва незабавно да уведоми третите лица или мотивирано да откаже да извърши уведомяването, когато до него е било отправено искане по чл.28а, т.2 ЗЗЛД.

За непроизнасяне в срок по заявление по чл.29, законът – чл.42, ал.7 ЗЗЛД (приложимата редакция ДВ, бр.91/2006г.), предвижда на администратора да бъде наложено наказание глоба или имуществена санкция в размер от 500 (петстотин) до 5000 (пет хиляди) лева.

С нормата на чл.33, ал.1 ЗЗЛД (в приложимата редакция, ДВ бр.81/2016г.) е въведено изрично задължение за администратора на лични данни да уведоми писмено заявителя (субекта на данни) за решението или отказа си по чл.32, ал.3 – ал.5, в съответния срок. Според регламента на ал.2 на чл.33 ЗЗЛД уведомяването се извършва лично срещу подпис или по пощата с обратна разписка.

В защита на своята теза, че се е произнесъл в срок по заявлението на А. с вх. №Г-11444/23.05.2017г. жалбоподателят е представил и по делото е прието Писмо с изх. №Г-11444, Г-11447/06.06.2017г. (л.14, 15). Въпреки изрично дадените му от административния орган указания (изх. №Ж-317/2017^{#35}, л.126, 127) дружеството не ангажира доказателства от които да се направи еднозначен извод, че писмото от 06.06.2017г. като отговор на заявлението на Б. А. по чл.29 ЗЗЛД, му е било редовно съобщено в срока по чл.32, ал.1 ЗЗЛД. Такъв извод не следва от приетото по делото извлечение от деловодната система „Eventis R7“. От това доказателство единствено се установява, че някакъв документ е бил създаден и регистриран с наименование Писмо Г-11444/06.06.2017 в 09²⁴ ч. и е бил последователно адресиран и регистриран до и от различни служители на

„Топлофикация София“ ЕАД, но не и, че писмото е било изпратено и получено от заявителя.

Извън горното съдът приема, че писмото от 06.06.2017г. не съдържа каквато и да е информация по чл.28, ал.1 ЗЗЛД, поискана със заявлението на А. от 23.05.2017г., нито произнасяне по искането за заличаване на обработвани от администратора лични данни и уведомяване на трети лица на които евентуално са били предоставени лични данни на А.. Писмото от 06.06.2017г., за което жалбоподателят претендира, че е в изпълнение на задължението му по чл.32 ЗЗЛД, съдържа само общи твърдения и изявления за качеството на дружеството като топлопреносно предприятие, приложимата в тази връзка нормативна уредба и уверения, че търговецът спазва „... всички европейски директиви, транспонирани в националното законодателство“. Липсва обаче изрично произнасяне и предоставяне *в разбираем вид* на информацията, поискана от заявителя по реда на 29 ЗЗЛД: дали и какви негови лични данни се обработват от администратора, на какво правно основание; информация за целите на обработването, за категориите данни и за получателите или категориите получатели, на които данните се разкриват.

При това законосъобразен е изводът на Комисията, че като администратор на лични данни „Топлофикация София“ ЕАД не се е произнесъл в срок по отправено до него изрично искане по чл.29 ЗЗЛД. Законосъобразно е и наложеното на дружеството наказание – имуществена санкция, в размер близък до минималния за което са изложени съответни мотиви.

Неоснователна е жалбата и в частта по т.4 и т.6 от Решението.

Законосъобразен е изводът на КЗЛД, че продължаващото от страна на администратора на лични данни държане на копие от документ, удостоверяващ вещно право на Б. А. за имот *в[жк][жилищен адрес]* към 2017г. и в последствие към 2020г., нарушава основен принцип при обработването на лични данни – да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват, установен в чл.2, ал.2, т.3 ЗЗЛД (отм., ДВ бр.17/2019г.) и в чл.5, §1, б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 – да са подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват („свеждане на данните до минимум“).

Според определението на §1, т.1 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗЗЛД (редакцията ДВ, бр.103/2005г.) "Обработване на лични данни" е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. Обработване по смисъла на чл.4, т.2 от Регламент (ЕС) 2016/679 означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

В случая жалбоподателят не оспорва обстоятелството, че в релевантния период през 2017г. и след това, обработва личните данни на А. *чрез съхранение на копие от документ, удостоверяващ правото му на собственост* върху определен недвижим имот и съдържащ негови лични данни. В нито един момент обаче, жалбоподателят не е

посочил валидно основание за допустимост на обработването на данните на А. чрез съхраняване на негови документи за собственост и не е установил, че е налице някое от изчерпателно регламентирани в чл.4 ЗЗЛД (отм.), респ. чл.6 от Регламент (ЕС) 2016/679 основания за законосъобразност на обработването. Следва да се отбележи, че воденето на граждански спорове между страните не е основание за съхраняване на копия от документите за собственост на другата страна, като в случай, че тези документи представляват доказателства в административно, гражданско или търговско съдебно производство, редът за събирането им е този, установен в процесуалните закони – АПК и ГПК.

При направения извод за законосъобразност на оспорваното Решение, в частта по т.4, законосъобразно е и даденото на администратора предписание по чл.58, §2, б. „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679. Съгласно тази разпоредба всеки надзорен орган има всички от посочените по-долу правомощия за разследване, включително да разпорежда на администратора или обработващия лични данни да съобразят операциите по обработване на данни с разпоредбите на настоящия регламент и, ако е целесъобразно, това да стане по указан начин и в определен срок. Изцяло в правомощията на КЗЛД е да прецени кое от корективните правомощия, предвидени в чл.58, §2 от Регламент (ЕС) 2016/679 е най-подходящо в конкретния случай и да го приложи.

По изложените доводи съдът приема, че в частта по т.3, т.4, т.5 и т.6 процесното Решение №Ж-317/25.11.2025г. не страда от твърдените в жалбата пороци и не подлежи на отмяна. Жалбата на „Топлофикация София“ ЕАД е ПРОЦЕСУАЛНО НЕДОПУСТИМА, в частта по т.1 и т.2 от Решение №Ж-317/25.11.2025г., с които е обявена за неоснователна подадената от Б. А. жалба с рег. №Ж-317/21.07.2017г.

Съгласно чл.147, ал.1 АПК право да оспорват административния акт имат гражданите и организациите, чийто права, свободи или законни интереси са нарушени или застрашени от него или за които той създава задължения. Наличието на пряк и личен интерес е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на подадената жалба за която съдът следи служебно. В случая, в частта му по т.1 и т.2 Решение №Ж-317/25.11.2025г. е благоприятен за жалбоподателя „Топлофикация София“ ЕАД административен акт и за него липсва правен интерес от оспорването му в тази част.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК на ответника се дължат разноски. Съгласно приложимата норма на чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. В настоящия случай ответникът е бил представляван от юрисконсулт, като съдът в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ във вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, определя размер на възнаграждението – 250 (двеста и петдесет) лева. Превалутирани съгласно чл.12 и чл.13 от Закона за въвеждане на еврото в РБългария разноските за юрисконсултско възнаграждение са в размер на EUR 127.82 (сто двадесет и седем евро и осемдесет и два евро цента).

При този изход на спора право на разноски за адвокатско възнаграждение има и процесуалният представител на заинтересованата страна адв. А. М., на основание чл.38, ал.1, т.2 от Закона за адвокатурата (ЗА) и чл.8, ал.2, т.10 от Наредба №1/2004г. за възнаграждения за адвокатска работа (загл. изменено ДВ, бр.14/2025г.), в размер на 900 (деветстотин) лева. Превалутирани съгласно чл.12 и чл.13 от Закона за въвеждане на

евро в РБългария разноските за адвокатско възнаграждение са в размер на EUR 460.16 (четиристотин и шестдесет евро и шестнадесет евро цента).

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-ти състав,

РЕШИ

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ №Ж-317/25.11.2025г. на Комисията за защита на личните данни, В ЧАСТТА по т.1 и т.2. **ПРЕКРАТЯВА** производството по адм. дело №414/2026г. в тази част.

В прекратителната му част съдебният акт има характер на Определение и подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ №Ж-317/25.11.2025г. на Комисията за защита на личните данни, В ЧАСТТА по т.3, т.4, т.5 и т.6.

ОСЪЖДА „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за защита на личните данни, представлявана от председателя, с адрес: 1592 С., [улица], сумата 127.82 (сто двадесет и седем евро и осемдесет и два евро цента) – разноски по адм. дело №414/2026г.

ОСЪЖДА „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], да заплати на адв. А. Л. М., с личен №[ЕГН], сумата 460.16 (четиристотин и шестдесет евро и шестнадесет евро цента) за адвокатско възнаграждение по адм. дело №414/2026г., на основание чл.38, ал.1, т.2 ЗА.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБългария с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова